

متن پرسش

با عرض سلام خدمت استاد فرزانه ما چند طلبه متأهل هستیم که جلسه ای هفته ای گذاشتیم به همراه همسرانمان و در آن جلسات یکی از طلاب بحثی پیرامون یکی از گناهان زبان می گفت و در پایان هم جلسه با دعا و توسلی به پایان می رسید ولی این جلسه دوام نیاورد به نظر بنده یکی از علت های اصلی آن این بود که در این جلسه خانمها حضور فعال نداشتند آنها درون اتاق دیگری می نشستند و فقط صدای گوینده را می شنیدند برخی از آنها هم به این وضع اعتراض کردند ولی برخی از طلاب نظرشان این بود که همین جوری خوب است حتی برخی افراد جلسه منعقدند که حتی زنان و مردان به سلام هم نکنند با توجه به برکات خوبی که این جلسه دارد بنده به ذهنم رسید که ما به جای این جلسه هفتگی یک گروه پژوهش متشکل از برخی اعضاء به همراه همسرانمان تشکیل دهیم و در موضوعاتی که مورد علاقه جمع است به پژوهش بپردازیم و در این گروه هم مردان تحقیق کنند و هم زنان و در جلسات بحث همه در بحث حاضر شوند و صحبت کنند البته در سایه حیا و به عبارت دیگر ما تحقیقاتمان را به صورت مشترک انجام دهیم به این ترتیب ماعلاوه بر اینکه عقل زنانه و مردانه را باهم به کار گرفته ایم خروجی هم داریم که می توانیم به دیگران بدهیم و آنها هم استفاده بکنند حال می خواستم نظر شما را در این مورد بدانم و ببینم آیا این کار خوب است یا با توجه به اینکه همه ما جوان هستیم مناسب نیست که این چنین روابطی بین ما ایجاد بشود. اگر پیشنهاد دیگری شما دارید بفرمایید. التماس دعا

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیکم السلام: فکر می‌کنم مطالبی که در جواب سؤال ۱۹۵۹ عرض شد بتواند برای شما مفید باشد و این نوع حضور خواهران و برادران کار خوبی است و افراد را به نشاط و تحرک می‌کشانند. موفق باشید